

D. Markocka, Irena Antonina Pitula-Roźniatowska [w:] *Wirtdarz staropolski i oświeceniowy*, red. R. Magryś, J. Kowal, G. Trościński, Rzeszów 2020, s. 631. Seria „Podkarpacie literackie” t. 1

Irena Antonina Pitula-Roźniatowska [Pitulanka] (1919–1980), polonistka, recenzentka spektakli teatralnych, autorka artykułów z metodyki pracy nauczycielskiej oraz historii literatury. Urodziła się we Lwowie, zmarła w Przemyślu. Była absolwentką szkoły powszechnej we Lwowie i Liceum PP. Benedyktyniek w Przemyślu. Studiowała polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1945–1950, dyplom magistra uzyskała tam w 1952 roku. Pod koniec studiów podjęła pracę nauczycielki w Liceum i Technikum Ogrodniczym w Bielsku-Białej (1949–1953), po powrocie do Przemyśla pracowała jako nauczycielka języka polskiego w Zasadniczej Szkole Zawodowej (1953–1954), Szkole Mechanizacji Rolnictwa (1954–1958), Technikum Rolniczo-Łąkarskim (1956–1960), Studium Nauczycielskim (1960–1975), Studium dla Wychowawczyń Przedszkole (1975–1980). Ponadto wykładała kulturę żywego słowa w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie (1975–1980). Poza pracą zawodową należała do Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu, Oddziału Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza, Koła Towarzystwa Literackiego im. Marii Konopnickiej. Zapisala się jako twórca świetlicowych zespołów recytatorskich, prelegentka odczytów o teatrze współczesnym, recenzentka przedstawień Fredreum, autorka artykułów o zagadnieniach dydaktycznych oraz rozpraw: *Przemyskie pismo literackie „Wzloty”* („Rocznik Przemyski” t. 15–16 (1975), s. 187–202), *W kręgu miłośników*

myśli i kultury antycznej („Rocznik Przemyski” t. 17–18 (1976), s. 157–180) – będących rozdziałami nieukończonej dysertacji doktorskiej *Życie literackie i kulturalne Przemyśla w okresie międzywojennym (1918–1939)*.

[oprac. Dorota Markocka]